

etisk Råd på baggrund af konkrete forskningsmæssige resultater kom med deres indstilling.

Som jeg sagde i min tale, så beklager jeg stadig væk, at fru Pia Kjærsgaard ikke kunne afsætte tid til at være i salen og høre min tale. For jeg kan forstå, at det her er et spørgsmål, der ligger fru Pia Kjærsgaard meget på sinde, men alligevel kunne tiden ikke reserveres til at være her i salen fra starten af debatten. Men jeg kan så henvise til Folketingets forhandlinger, hvor fru Pia Kjærsgaard kan gøre sig bekendt med talen.

Det er en meget kompleks sag, vi er inde i. Men så længe vi kan sikre dyreværn og dyrevelfærd og også tage det hensyn til den tolerance, regeringen ser, at vi også skal forsøge at fastholde her i landet over for religiøse mindretal, som har et behov for at kunne efterleve deres religiøse forskrifter og få kød, der er tilvejet bragt efter de ritus, de har – kan man gøre det, så var det den balance, regeringen har søgt, som Dyreetisk Råd har fundet.

Jeg ved godt, at det med tolerance ikke er noget, der ligger inden for fru Pia Kjærsgaards normale horisont, men det gør det for regeringen, og det vil det fortsat gøre, hvis det kan svares dyrevelfærdsmæssigt efter den dyreværnslov, vi har.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Nu er det jo ikke hver dag, jeg bliver kaldt for løgner fra en talerstol. Derfor bliver jeg nødt til at bore lidt mere i det, der blev sagt.

Jeg hører Socialdemokratiets ordfører sådan, at udsagnet var, at overrabbiner Bent Melchior i går fortalte ordføreren, at jeg ikke har overværet, at overrabbineren har halssnittet 12 stk. kvæg plus får – at jeg ikke har overværet det, at jeg ikke har været til stede. Var det rigtigt forstået, at det var det, Socialdemokratiets ordfører sagde?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Når justitsministeren tager ordet for at præcisere, så synes jeg, det er glædeligt, men så er jeg også nødt til at stille et spørgsmål til justitsministeren, for justitsministeren sagde, at det her det er en kompleks sag: Det handler om tolerance over for religiøse mindretal, og man må afveje hensynene over for hinanden.

I den forbindelse vil jeg gerne have justitsministeren til at bekræfte, at muslimerne har

accepteret en forudgående bedøvelse, inden man foretager den rituelle slagtning. Er det ikke korrekt, at til trods for deres religiøse forskrifter, deres årtusindgamle traditioner, så har man altså fra den side accepteret en forudgående bedøvelse? Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det kan bekræftes, at det forholder sig sådan. Det muslimske ritual er anderledes, ritus her er anderledes, end det er for jøderne. Men stadig væk, den måde, hvorpå jøderne får tilvejet bragt deres schæchtede kød her i landet, er fuldt ud dyreværnsforsvarlig. Det er en balance, der er fundet her, men balancen lever stadig væk op til en overholdelse af den danske dyreværnslov. Derfor er den balance også et hensyn – som jeg sagde det – til at fastholde den tolerance, vi skal have over for jøder her i landet, og alternativet til, at jøder her i landet fik mulighed for at kunne få kød, der var tilvejet bragt efter schæchtning vil være, at det vil blive importeret fra andre lande.

Der er nogle ordførere, der i dag har forvildet sig ud i at sige, at alle nordiske lande med undtagelse af Danmark har et forbud mod det. Det er ikke rigtigt. Det er ikke korrekt. Efter de oplysninger, jeg har, er det fortsat muligt at få gennemført religiøse slagtninger i Norge. Det er alene Sverige og Finland, der har et forbud, og der er i øvrigt kun 5 ud af 15 medlemslande i EU, så vidt jeg har forstået, som har et forbud. Så der vil være rig mulighed for at kunne få det indført i Danmark, endda måske på andre vilkår end dem, vi har i Danmark, og med lavere dyreværnshensyn end dem, vi har i Danmark efter 1997.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Inge Dahl-Sørensen som ordfører.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Tre forslag behandles sammen. Forslagene, som jeg ser dem, er ens, bortset fra ikrafttrædelsestidspunktet, som vi i det efterfølgende udvalgsarbejde vil kunne finde ud af.

Som jeg ved tidligere behandlinger af lignende forslag har udtalt, bør man ved slagtning sikre, at dyret lider mindst muligt. Derfor gør det indtryk, når dyrlæger med Dansk Dyrlægeforening i spidsen tager skarpt afstand fra slagtning uden forudgående bedøvelse, og motivet er ene og alene dyreetik.